

Forholdet dette, at den højtærede Landbrugsminister vil have Prisen sat op, saaledes at jeg maa antage, efter hvad der foreligger til Bedømmelse af Sagen i Landbrugsministerens eget Lovforslag og Tallene der, at en Sæk Hvedemel, et hkg, vil komme til at koste ca. 85 Kr. Det vil føre til, at Fransbrød og overhovedet alt det Brød, hvoraf Hvedemel er en Del, vil stige i Pris. Med hvor mange Procent skal jeg ikke udtale mig om, men da Hvedemelet vil komme til at stige ca. 40 pCt., kan man selv danne sig en Mening om, hvad man vil komme til at betale for det Brød, den højtærede Landbrugsminister har tiltænkt os af Hvedemel.

Men den højtærede Landbrugsminister har ganske sikkert ogsaa ment, at disse Priser var for høje. Ellers vilde han utvivlsomt ikke kunne faa det over sit Hjerte at sætte os paa en saa lav Ration af Hvedemel, som Forslaget gaar ud paa. Jeg maa gaa ud fra, at Landbrugsministeren har tænkt sig, at vi kan ikke betale mere her i Landet, og der er jo ingen Grund til at præsentere Befolkningen flere Mærker, naar den alligvel ikke kan gøre Brug af dem. Det er vel af den Grund, han foreslaar, at vi ikke skal have mere end 8 Mærker at købe Hvedemel for; det er jo næsten Krigstidens allerskrappeste Rationering. Det forekommer mig, at den højtærede Landbrugsminister ikke kunde have nogen anden virkelig Grund til at holde os nede paa en saadan Ration end denne, at han mener ikke, Befolkningen i al Almindelighed har Raad til at købe mere med de Priser, der nu bliver baade paa Rugbrød og paa Hvedebrød.

Jeg ser meget vel af Bemærkningerne til Lovforslaget, at den højtærede Landbrugsminister har tænkt sig at kunne forbedre den danske Valuta ved, at vi satte os selv paa Ration, saaledes som foreslaaet, og saa eksportere Hvedemel til Udlandet, og desuden tænker han sig, at han derved tillige kan tjene Statskassens Interesse direkte; Planen om at eksportere Brødkorn skal jo føre til det Resultat, at der indgaar som direkte Indtægt i Statskassen 30 Mill. Kr. Det glæder mig, at den højtærede Landbrugsminister virkelig har tænkt paa, at det kunde være nyttigt at komme til Foranstaltninger, hvorved man kunde forbedre Valutasituationen her i Landet. I Dag er Sterling paa Børsen noteret til 24,90 og Dollars til 6,99, og saa er Forholdet dette, at man endda hverken kunde købe Sterling eller Dollars, der findes ikke fremmed Valuta disponibel. Svenske Kroner noteredes i Dag paa Børsen til 140,85. Det er mig ufatteligt, at den høje Regering roligt kan se paa, at vor Va-

luta fortsat forringes i en saadan Grad, som Tilfældet her er, thi man maa være halvdøv og halvblind for ikke at forstaa, at det i det lange Løb vil føre Danmark i Ruin, og det vil berede baade den private, som skal producere, og Staten, som skal lønne en stor Stab af Tjenestemænd, kolossale Vanskeligheder, hvis man lader staa til, saaledes som man hidtil har gjort. Hvis man fortsætter med den Politik, som er den højtærede Handelsministers: Man maa se Tiden an, vil det føre til, at Skruen stadig maler rundt, og Dyrtiden stiger og stiger, og til sidst kommer vi op paa en saadan Højde, at der ikke er Mulighed for at komme tilbage igen uden meget svære Rystelser af det økonomiske Liv her i Landet. Erfaringen har noksom godtgjort Rigtigheden af det, jeg her siger. Det glæder mig for saa vidt, at den højtærede Landbrugsminister bemærker noget derom i sit Lovforslag, saa jeg deraf kan skønne, at man ikke helt har undladt at have sin Opmærksomhed henvendt paa dette for Landet saa faretruende Forhold. I vort Naboland Norge har man den samme økonomiske Situation, som vi har, der staaer Kurserne nøjagtigt som her i Landet. I Norge har man en konservativ Regering, som nylig har afløst en Venstre-regering, men i Norge har man i den aller-sidste Tid truffet meget kraftige Foranstaltninger for at begrænse Dyrtiden i Landet, man har vedtaget en Prisreguleringslov, der er strengere end Loven af 7. August, som vi har afskaffet. Man er i Norge ved at gennemføre en Valutaordning, som svarer til, hvad jeg mener, man her i det mindste skulde have begyndt paa — den højtærede Landbrugsminister ryster paa Hovedet, men det forandrer ikke Forholdet, det er, som jeg siger, det har man gjort i Norge og under en Højre-regering, men Venstre-regeringen her, som støttes af det konservative Folkeparti, lader alt gaa sin skæve Gang, lader staa til. Jeg forstaaer ikke, at Regeringen vil, jeg forstaaer heller ikke, at den tør, medmindre den da vil føre Landet ud i den Situation, at vi ikke kan undgaa det store økonomiske Sammenbrud. Jeg indrømmer, at man meget vel kan anvende den Praksis overfor dette Spørgsmaal at lade Ondet helbrede sig selv, man kan lade Tingene gaa deres egen Gang og før eller senere vil det naturligvis ogsaa føre til, at Ondet har helbredet sig selv, forsaavidt som man en Gang vil paa Højdekurser, og saa vil man efterhaanden glide tilbage, men man vil ikke glide tilbage, før der er sket ubodelig Skade, før Næringslivet her i Landet har lidt uhyre meget. Man kan efter den Teori, som er den højtærede